

[Justitsministeren]

opmærksom på, om der kan være behov for en justering bl.a. set i lyset af det, fru Kirsten Lee nævnte, nemlig at 150 kr. for en dansker – alt andet lige – er noget andet end det tilsvarende beløb for en polak eller for en ungare, der skal betale det i zloty.

Hr. Duetoft, synes jeg, havde nogle rigtige betragtninger, idet han betonede EF-aspektet stærkt. Jeg er ganske enig i hans synspunkter om den tætte kontakt, vi bør have med andre lande.

Fru Inger Stilling Pedersen understregede særlig det nordiske aspekt i denne sammenhæng. Som jeg var inde på før, ligger vi i vores viseringspolitik stort set på linie med de andre nordiske lande.

Når det gælder det europæiske samarbejde og konsultationer om disse spørgsmål, vil jeg i øvrigt til sidst blot understrege, at det er min opfattelse, at vi bestemt er i front i henseende til at tilpasse vores viseringspolitik i forhold til liberaliseringsbestræbelserne i Østeuropa.

Men jeg er tilfreds med, som jeg har kunnet konstatere, at et flertal her i Folketinget er enig i hvert fald i størstedelen af de betragtninger, jeg har gjort gældende. Jeg er ganske godt tilfreds med, at der udvises forstandighed, og at vi ikke hovedkulds kaster os ud i at følge det socialdemokratiske forslag.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg er egentlig imponeret af justitsministerens evne til at drage konklusioner på grundlag af det, man kunne kalde en dobbelthypotese, nemlig det, at det forslag aldrig nogen sinde ville være blevet støttet af Socialdemokratiet, hvis det var SF, der havde fremsat det.

Første hypotese er den, at SF ville fremsætte sådan et forslag. Det ved justitsministeren intet om. Den anden, at Socialdemokratiet, hvis SF havde gjort det, ikke ville have støttet det. Ergo står Socialdemokratiet i realiteten ikke bag sit eget forslag, siger justitsministeren.

Nu skal jeg selvfølgelig ikke belære justitsministeren om noget, men jeg har stiftet bekendtskab med Justitsministeriet ganske mange gange igennem de seks år, jeg har været her, og det er min erfaring, at der i hvert fald er én ting, dette ministerium ikke er karakteriseret af, og det er at drage slutninger på basis af dobbelthypoteser, om hvilke man ikke ved noget som helst.

Endelig vil jeg lige spørge, hvad det egentlig er, ministeren giver udtryk for med sin udtalelse om, at vi har en særlig konsultationsprocedure med andre EF-lande, men at det er vores egen beslutning. Enten siger ministeren den banalitet, at det endnu ikke er lykkedes Danmark at komme af med suveræniteten på dette område til EF-Kommissionen, eller også siger han, at vi kan og skal udnytte vores egen beslutningsret.

Ministeren siger, at visumansøgninger, der bliver sendt til Direktoratet for Udlændinge, bliver behandlet i henhold til den gældende passivitetsregel, der går ud på, at de er bevilget, hvis der ikke er givet besked til den danske afsendermission inden 15 dage. Det giver mig anledning til at spørge, om man agter at stryge de 15 dage, så vi kan komme ned på 48 timer. For de 48 timer, vil jeg gerne gøre ministeren opmærksom på, er 48 gange så lang tid, som det tager at få visum til indrejse i Tjekkoslovakiet.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Justitsministeren fandt, at der var en uoverensstemmelse mellem det socialdemokratiske synspunkt i forhold til de forskellige østeuropæiske lande og vores ønske om at se Østeuropa med dette forslag under ét.

Jeg synes, at justitsministeren faktisk begår den store fejl, at han anser reglerne i Østeuropa for at være ensartede i dag. Forholdet er jo netop det, at de lande, vi kunne kalde mere tøvende med hensyn til reformprocesser, faktisk er de lande, med hvem vi hidtil har haft visumregler – hvis vi har haft visumregler med dem – der i hvert fald har været langt friere end de visumregler, som gælder i forhold til de lande, som er længst fremme i en reformproces. Det kan vi stille op på den ene side med Rumænien og Bulgarien, hvor der har været visumregler over for Bulgarien, men ikke over for Rumænien. De to lande har været kendetegnet ved, at vi har haft visumfrihed, mens vi har haft visumregler med Sovjet, Polen, Ungarn, DDR, Tjekkoslovakiet. Der springer det mig i øjnene, hvad vi derfor bemærker i vores forslag og i bemærkningerne til det, at der ikke er nogen grund til at tøve længere, når det gælder de helt særlige problemer i relation til Ungarn. Konsultationen i EF kan vel ikke have varetaget den lange tid, som vejen frem mod reformer er gået i Ungarn,